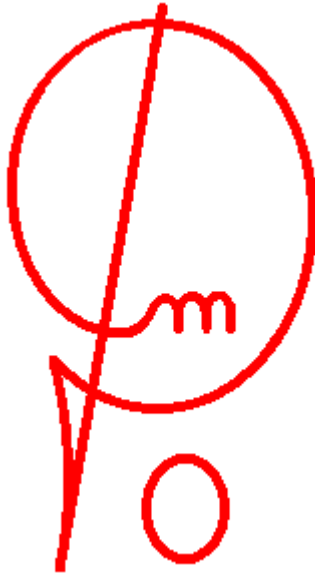

Dragoljub M. V. P.

**INTENZIVNO UŽIVANJE SLOBODE
IZRAŽAVANJA MIŠLJENJA**
ILIJINA SVESKA

Izdavač:
DRAGOLJUB
SOLOTHURN – CH
2005

ISBN 3-9522999-5-2

Copyright:

Dragoljub M. V. Popović

A Vi znate da to znači:
ovu svesku samo privatno čitati,
pamtiti, hvaliti i kritikovati,
a nikako bespravno umnožavati
ili javno koristiti.

Kontakt:

Dragoljub M.V. Popović

Postfach 1337

CH – 4502 Solothurn

www.flyingjoymaker.com

68 Razmišljanje

Mudraci su tu kao i vojska:
dobro je da je tu,
a još bolje bi bilo da ju niko ne treba.

Mudraci su tu kao i policija:
dobro je da je tu,
a još bolje bi bilo da ju niko ne treba.

Mudraci su tu kao i Hitna pomoć ili Hirurgija:
dobro je da je tu,
a još bolje bi bilo da ju niko ne treba.

Ljudi vojsku trebaju i koriste ju;
nažalost.
Ljudi policiju trebaju i koriste ju;
nažalost.
Ljudi Hitnu pomoć i Hirurgiju trebaju i koriste ih;
nažalost.

Ljudi mudrace trebaju i ne koriste ih;
nažalost.

Zato su još uvek na tom stupnju da probleme rešavaju vojskom,
policijom,
Hitnom pomoći i Hirurgijom.
Nažalost!

69 Razmišljanje

Kome ili čemu mudrac?

Da bismo od njega i s njim nešto naučili;
nekim ljudima na ponos,
jer potiče od njihovog roda,
a Bogu kao jedna od mogućnosti.

A ako društvo prepusti mudrace samo Božjoj milosti?

Božja milost je već to što su mudri.

Božja milost je i to kad bogataš iznenada odluči,
mada mu samom nije jasno zašto se na to odlučio,
da siromahu dâ mrvu od svoga imanja.

Božja milost je i to kad neko pomogne
onima koji su nesposobni da zarade na tuđu štetu.

Božja milost je i kad budale shvate da umni rad nije nerad.

Dakle,
mudraci će nestati tek ako Bog odluči da sve nestane,
a ne da nestane samo jedna od najboljih mogućnosti – mudar čovek.

70 Razmišljanje

I ti kažeš da i glupost pripada svetu logike?

Naravno.

Kako?

Da nema odstojanja postojala bi samo jedna kamenčina koja lebdi.

Da nema tišine imali bismo neprekidnu buku.

Da nema mirovanja motorika bi nam dosadila.

Da nema odmora – umrlo bi ljudsko telo.

Da nema noći – ne bismo Sunce željno iščekivali.

Da nema gluposti pamet bi se u svakodnevnicu utopila.

Šta je odstojanje?

Ništa: odsustvo predmeta, tačaka i linija.

Šta je tišina?

Ništa: odsustvo šumova, tonova i buke.

Šta je mirovanje?

Ništa: odsustvo kretanja.

Šta je odmor?

Ništa: odsustvo telesnog napora.

Šta je mrak?

Ništa: odsustvo svetlosti.

Šta je glupost?

Nešto: proizvod uma koji je, blago rečeno, u nesporazumu sa svetom.

Dakle, nije odsustvo mudrosti, nego – suprotnost njoj.

Odstojanja i predmeti,

kao tišina i buka,

mirovanje i kretanje

odmor i napor,

tama i svetlost nisu od istog.

Ali glupost i pamet jesu od istog i – isključuju se.

Da,

ali prva pet para se takodje isključuju.

Bolje je reći da se lepo smenjuju.

I onda dve nepodnošljivo različite stvari pripadaju istim svetu: glupost kao i mudrost – svetu logike?

Ako odstojanje (jedno ništa) pripada Kosmosu,
slikarstvu, geometriji i pismu,
a tišina i pauza (dva ništa) pripadaju muzici,
a odmor (jedno ništa) pripada sferi rada, zabave i sporta,
a tama (jedno ništa) pripada Bogu,
odnosno svetlost je najprimitivnija u tami,
onda i glupost (nešto),
još osnovanije,
pripada sferi Logike:
Da nije provalija razmišljanja
ne bismo ni njegove visine poštovali.

71 Razmišljanje

Sve je Logika,
a gde smo zbunjeni radi se o čudu nad onim koje ne poznajemo,
ili o neznanju nad onim kojem se više ne čudimo:

jer
ako ovde vode teku naniže,
posle kiše sija Sunce,
posle noći dolazi dan, ...
negde vode teku naviše,
posle Sunca padaju kiše,
posle dana dolazi noć, ...

Ako su ovde $1 + 1$ matematika,
a ljubav osećanje,
negde su $1 + 1$ ljubav,
a osećanja matematika.

Sve je Logika i postoje samo tri vrste stvari:
koje poznajemo,
koje ne poznajemo
i one o kojima se varamo da ih poznajemo.

U trećoj vrsti stvari su sve one iz oblasti tzv. duše:
nešto se dešava,
u nekom se dešava,
i prema nekome ili nečemu se dešava,
a samo zato što ne znamo zašto
i kako se dešava – neko kaže da ne pripadaju sferi Logike.
E, to je već čista glupost!

Nepoznato, koje samo kao poznato izgleda,
mora prvo zaista poznato postati

Da, ali kako?
Ja još nisam čuo nijednog filozofa, psihoterapeuta,
lekara da kaže jasno:
Duša je ... to i to.

Pisci, sveštenici i ezoteričari znaju još manje.

Šta!

Vi mislite da sam bezobrazan?

Dobro,

ko od Vas može jednom učeniku objasniti – šta je duša?

72 Pesma

Ako si primetio da tvoja ljubljena osoba
često spava u odvojenom krevetu,
neka ti bude jasno da je vatra prošla
i da prvo više nikad biti neće.

Ako si primetio da tvoja ljubljena osoba
često spava u odvojenom krevetu,
znači da ti se to ne sviđa,
jer da ti odgovara – izgledalo bi ti sve normalno.

Ako si primetio da tvoja ljubljena osoba
često spava u odvojenom krevetu – odlazi!
Jer
tebi treba nečija blizina,
a vas dvoje se udaljavate.

73 Pesma

Čistoća stana daje iluziju da počinje bolji deo života.
Čistoća tela daje iluziju da nismo životinje.
Čistoća misli daje iluziju da ćemo se dogovoriti.
Čistoća reči daje iluziju da smo postali gospoda.

Bolja je iluzija od depresije:
bolje je do krematorijuma sanjati
nego u sanatorijumu za umobolne život završiti.

Zato: čistite svugde!
U sebi,
na sebi,
oko sebe.
U kući,
u Kino i Dancing salama,
u tramvaju,
na Stadionu,
na ulici, ...

Imaćete prijatnu zabludu da je manje divljaka oko nas.

74 Razmišljanje

Da li smo svi mi lopovi?

Kako si stigao dotle?

Sredstavima javnog saobraćaja?

Svim?

Da.

Ne svim odjednom, ili ...?

Baš tako: svim sredstvima javnog prevoza putnika odjednom.

Onda je to magija ili quantna fizika:

ti si ovde, ali si i tamo istovremeno.

Ma ne!

Stvar je prostija.

Kako?

Ako između prevoznika i putnika mora zakonom stajati

„prvo novac – zatim roba”,

onda tu stoji nešto protiv putnika.

Ne mora biti:

Savremeni sistem prevoza putnika se odvija jednostavnije,

brže i bolje tako,

nego sa naknadnim plaćanjem prevoza.

Da, ne mora biti, ali tu ipak stoji nešto protiv putnika.

Da čujem.

Kako kupujemo u samousluži?

Odaberemo i uzmemo robu, a zatim ju na kasi platimo.

Da li je kasir u samousluži kontrolor?

Možda nije,

jer ako želimo dati novac za robu koju smo uzeli

– neko mora novac za robu primiti;

a možda jeste,

jer ako ne želimo dati novac za robu koju smo uzeli
– neko mora novac za tu robu zahtevati.

Dakle, sistem „prvo roba – zatim novac“?

Da.

A kod prevoza putnika „prvo novac – zatim roba“?

Tako je to

Iako je vrlo moguće da ne dobijemo uvek „robu“?

Kao što se desilo na dan „Lothara“,
ili onima koji su se zauvek zaustavili kod Oltena (Däniken),
ili onima koji su se zauvek zaustavili kod Enschedea,
ili onima koji si izgoreli u onom austrijskom tunelu,
ili onima koji su kod Halifaxa, sa MD-11, «pre vremena sleteli»...
ili kad prvo prevozno sredstvo, zbog „tehničkih smetnji“,
zakasni na odredište, pa presedanje postane čekanje.

Da, ali to je rizik putovanja.

Da, ali to je rizik privređivanja
da novac nakon isporuke ne dođe.

Da, ali rizik da novac za putne troškove
posle putovanja ne bude uplaćen je mnogo veći.

Aha!

Tu sam te čekao!

Jesi li siguran u to?

Prilično.

Onda smo svi lopovi.

Ne mora biti,
nego samo to da smo neodgovorniji
nego što je to dozvoljeno,
podnošljivo, ...

A sva ova dugovanja na tržištu u milijardama?

A ti platiš sve račune prema ugovoru i dogovoru?

Iskreno rečeno – ne.

A kad dođem kući i vidim prazno poštansko sandučće

vrlo se obradujem,
jer to znači: nema opomene za neplaćeni račun.
Jesi li ti lopov?

Ne.

Jednostavno često nemam novac.

E tako je to svugde:

mi naručujemo i trošimo više nego što možemo platiti,
a sistem prevoza putnika ne sme stati zbog takvih koji su kao ti,
te prema tome:

Kupi prvo kartu – pa onda putuj!

A ako u žurbi,

da ne bih propustio voz sa samokontrolom,

ne stignem da kupim kartu,

pa naiđe kontrolor vozni karata,

odmah naplaćuje kaznu za nekupljenu istu,

iako bih ju ja mogao kupiti na krajnjoj stanici putovanja.

Pa znaš da bi mnogi takvu toleranciju zloupotrebljavali.

Pa jesam li ti rakao da smo lopovi?

Ti kažeš: svi.

Pa dobro: ne svi.

75 Razmišljanje

Neke stvari je lakše kupiti nego zaslužiti
Naprimera?

Neku lepu ženu,
nekog lepog muškarca,
položaj u društvu
položaj u politici, ...

Ali
od koje vrednosti je to što čovek može kupiti
a pravo je tek kad ga čovek zasluži?

Od koje vrednosti su oni koji to,
što je pravo tek kao zaslužio,
kupuju,
odnosno,
oni koji sebi dozvoljavaju nezasluzene stvari imati
posedovati,
uživati, ...?

Od koje vrednosti je društvo
u kojem je vredne stvari lakše kupiti nego zaslužiti?

Pa možda je to veličanstveno društvo,
jer u njemu nije lako zaslužiti;
ili ipak nije,
zbog toga što je u njemu lako kupiti.

76 Razmišljanje

Čemu dete da bi umrlo od gladi,
 lepa žena da bi se pârila za novac,
 lep muškarac da bi se pârilo sa muškarcem,
 trudnoća i porođaj da bi se rodila beštija ili invalid,
 "Jumbo jet" da bi pao u more,
 znanje da bi bilo upotrebljeno 6. avgusta 1945,
 Atlantis da bi nestao u jednom danu, ...?

Ničemu.

Dešava se, jednostavno.
 Jer nema sile koja bi bogatstva pošteno raspodelila,
 kurve do samopoštovanja oplemenila,
 pedere na pravi put okrenula,
 anomalije sprečila,
 avionski motor u letu popravila,
 u vojnike ljubav,
 a u političare „Božje reči“ usadila
 (i za radne dane, a ne samo za nedelju pre podne),
 meteorit s puta prema Zemlji skrenula, ...

Neko bi rekao da postoji sila koja sve može,
 ali neće da se meša u naše stvari,
 niti zbog nas da deluje.

Ja znam da postoji sila koja sve može,
 ali – slepo!

Jer ona ne zna za razliku između dobra i zla.

Njoj je sve – dobro.

Ako ti njoj kažeš :

“Hoću to i to, tako i tako, ...”

Ona kaže: "Neka bude tako!"

Otuda je naša situacija:

*Pošto Ona sila nama daje šta mi hoćemo,
 mi imamo to što imamo.*

77 Razmišljanje

Ima li i lepih stvari na ovoj Zemlji?

Ima:

sama Zemlja, jer se još vrti;
mala deca,
jer se još nije ispoljio uticaj roditelja;
odbojka i tenis,
jer su protivnici mrežom odvojeni;
kulinarstvo i vinarstvo,
jer je jezik sit industrijskih splaćina;
likovne umetnosti,
jer su oči site betona i stakla;
muzika,
jer je ušima previše buke;
nešto u filozofiji;
nešto u literaturi;
kompjuteri,
seksualni odnosi (ako ženi nije isečen klitoris,
a muškarac može terati koliko njoj treba);
nauka u službi života;
obostrano željeno venčanje, ...

78 Razmišljanje

Šta misliš o kloniranju?

U slučaju da je to nešto dobro za čovečanstvo – olakšanje, ja bih daljnja istraživanja dozvolio.

U slučaju da je to nešto loše – ljudima smetnja, ja bih to kao rešenje odbacio.

Ako je od Boga – svejedno da li je napredno, nazadno ili stagnirajuće, mi ne možemo tu ništa činiti; čak i ako On hoće sebe, kroz svoje najrazvijenije ispoljenje – čoveka, izigrati.

U slučaju ovo, u slučaju ono, ...

To nije stav.

Da.

Nije stav.

Još niko nije zaustavio velike dobrotvore da sagrade, ni velike zlotvore – pre nego što su se pokazali – da unište.

A ako vi znate od kojih je Antinori – zauzmite stav; ako ne znate od kojih je – zauzmite stav takođe, jer izgovori ni kod ljudskih zakona ne važe, a kamoli u Prirodi;

Jer se lako može desiti da nikog neće biti da naknadno iznese mišljenje i zauzme stav.

Ili – dozvolimo iznenađenje.

Jedno je sigurno:

Kloniranje ne koristi nikome na čestit i zdrav način.

Originalu ne,

jer u drugim životnim okolnostima

ni sam sebi ovakvom ne bi mentalno bio isti,

a kamoli da mu njegova kasnija kopija bude identična.

A prirodi ne

jer je razmnožavanje rešila na najprijatniji način;

mislim na prijatan način oplodnje.

Klon nije ni za rezervne delove originalu,
jer ni sada niko ne uzima srce mladog čoveka,
da bi ga usadio njegovom ocu.

Meni sve izgleda kao igra sujetnih:
Antinori bi da pokaže šta može,
a bogataši brinu da će Zemlja bez njih prestati da se okreće.

A gde se sujeta umeša – pamet kaže:
“Laku noć!”

79 Razmišljanje

Šta se desilo juče?

Teror.

Nazovimo to tako;

čuo sam državnike tužnih lica kako govore:

„Svet je u šoku“!

I video sam proste ljude koji se događaju raduju.

Dakle: jedni govore da nije dobro što se to desilo,

a drugi misle da je dobro što se to desilo.

Šta mislite vi: kojih je više?

Ne znate?

Ne znam ni ja:

Postoji jedna milijarda ljudi koja ničim nije zabavljena osim time šta pojesti,

postoji jedna milijarda ljudi koja i ne zna šta se desilo, jer nemaju novine, radio ili televizor,

i postoji jedna milijarda ljudi koja je toliko obrazovana

da se više oduševljava Bud Spencerom, najjačim koji deli pravdu,

nego što se ljuti na US – najjačeg

koji natura svoju politiku američkih interesa,

ili što dozvoljava sebi uzbuđenja zbog namera terorista.

Ako se neko,

od onih koji imaju šta da jedu i koji su dobro obavesteni,

još čudi: „Zašto se to desilo“?

neka pita one koji se događaju raduju.

Postoji teror jedinke nad jedinkom,

postoji teror grupe nad grupom

i postoji teror države nad državom.

Juče se desila jedna od devet kombinacija terora.

Kad svet bude šokiran bilo čijim terorom nad jedinkom

bićemo blizu toga da na svetu nema nikakvog terora.

A doklegod jaki budu svoje vojne udare imenovali politikom
i strateškim interesima,
a civilne žrtve takvih udara kolateralnom štetom,
te njima uzvrćene udarce terorom,
– biće još prilika da se jedni šokiraju,
a drugi raduju,
kao juče.

Na žalost ili na sreću;
zavisi sa koje se strane takvi događaji posmatraju.

80 Razmišljanje

Da li mi znamo šta je osećaj ponosa?

Da.

A šta je osećaj stida?

Uglavnom.

Znamo li mi sta je laž, lopovluk, špekulacija na robnom tržištu, prostitucija, homoseksualizam, alkoholizam, ...?

Da.

Ako neko čini nešto čime se ne ponosi, ili se toga stidi – ne bi trebao to dalje činiti, odnosno, ako neko čini nešto trebao bi se time ponositi, ili, bar, da se toga ne stidi?

Da.

Dakle:

ako se lažovi, lopovi, špekulanti, kurve, pederi, pijanice, ..., ljute što ih tako imenujemo trebali bi prestati baviti se time zbog čega ih tako imenujemo, a ne da se ljute zbog toga što ih, na osnovi onoga čime se bave, ispravno imenujemo?

Da.

Dakle: lažovi, lopovi, špekulanti, kurve, pederi, pijanice, ...
ne ljutite se!

Kako da vas imenujemo profesorima, farmerima, majkama, muževima, trezvenjacima, ..., kad ste to što jeste?

81 Razmišljanje

Gledam i slušam

i – vidim i čujem da je mnogima žao zbog onoliko poginulih
i onoliko štete od atentata 11. septembra ove godine;

Ali vidim i čujem da se mnogi raduju
što je neko najjačeg "lupio po prstima".

Što ne znači da se raduju tome da je onoliko poginulih
i onoliko materijalne štete od 11. septembra ove godine.

I vidim da neki glume saučešće i masovno pale sveće,
iako im to nije ni običaj ni vera.

Šta ko od mene očekuje povodom toga događaja – ne znam,
a koja su mi osećanja – ne moram nikome reći.

Jer niko me ne pita ni kako mi je kad se setim:

da su Srbiju 74 dana bombardovali,

da bi, navodno, diktatora kaznili;

da se protestanti i katolici još uvek međusobno ubijaju,

da Kurde ubijaju sa obe strane;

Da je Victor Jara nestao

samo zato što "dirigenti" nisu hteli slušati pesme istine.

Niko me ne pita kako mi je kad se setim:

da je u "Strawberry Fields forever" ostalo 3 miliona Vijetnamaca
i 53 hiljade US vojnika;

da su Turke i Grke hteli zavaditi

samo da bi im prodali radarske sisteme

u vrednosti od 2 milijarde dolara;

na pravilo "Streljati 100 stanovnika za jednog nemačkog vojnika";

da jedna milijarda stanovnika ove planete umire od gladi;

da su se Napoleonovi vojnici posmrzavali kod Moskve ni za šta;

da se kraljica Izabela naljutila na Kolumba

samo zato što iz „Indije“ nije doneo zlato,

O, moj Bože!

Koliko još gluposti i tuge ćemo morati otrpeti?

Vidim i čujem:

Veliki još nisu naučili da je lakše napasti i uništiti nego odbraniti.

Veliki glume iznenađenje i utučenost:

“Neki nas mrze samo zato što smo bogati, slobodni i demokrate.

O, moj Bože!

Koliko još gluposti i tuge ćemo morati otrpeti?

Gledam, slušam i – čudim se:

oni koji su se za takve i protiv takvih stvari organizovali

– iznenađeni su da se neko usudio da im to uradi.

Ako su nevini – zašto ulažu toliko “u odbranu”?

Zašto takvu akciju atentator nije izveo prema Brazilu,
naprimer?

82 Razmišljanje

Pružila nam se prilika da vidimo koji su jači u svojoj veri:
Da li oni koji u ime svog Boga ubijaju
ili oni koji u ime svog Boga propovedaju praštenje i ljubav.

I videli smo:
prvi – jer oni su svoje obavili,
a ovi drugi nisu – spremaju se za rat.

Pružila nam se prilika da saznamo koje učenje je bolje:
Da li ono koje propoveda ubijanje „nevernika“
ili ono koje propoveda praštanje i ljubav.
Nećemo nikad saznati,
jer ni ovi drugi ne praštju: spremaju se za rat.

Ja ne hvalim prve, nego opominjem druge:
Ne propovedajte ono čega se ne držite!

Ja ne propovedam praštanje:
nego „oko za oko, zub za zub“!
odnosno,
moj Bog se ne zove ni Smrt ni Praštanje,
nego – Pravednost;
a to znači:
Onaj koji je počeo mora prvi stati.

A iskreno rečeno i ne vidim da moj Bog išta radi,
jer dobri jaki ne napadaju,
a loši jaki se ne zaustavljaju do sopstvene propasti.

83 Razmišljanje

Ne zaboravite da Sever noafrikanci govore francuskim jezikom,
 Indijci engleskim,
 Brazilci portugalskim,
 a ostatak Južno- i Latinoamerikanaca španskim,
 Crvenokošci i Aboridžini ne trebaju ni jedan jezik,
 jer ih nema više, ...
 Verujete li vi da je neki Bog stvarno hteo to baš tako?

Ne zaboravite da se Hrišćanstvo raširilo na sve tri Amerike,
 Australiju, malo od Afrike, ...
 Verujete li vi da je neki Bog stvarno hteo to baš tako?

Da li vi mislite da su domorodci sa radošću primali nove jezike
 i sa radošću menjali religije i verovanja?
 A sada je sve to stanje stvari.

Šta sad hoće neki Muslimani?
 Ništa drugo nego ono što su neki hrišćani već učinili:
 silom nametnuti svoja uveranja i odredbe.

Šta da se radi?
 Ništa naročito.
 U Univerzumu je samo kretanje večno.
 A kretanju pripadaju i napad i odbrana.
 Ja znam da nije dobro uvek oprostiti
 i znam da nikad nije dobro napadati.
 Jer nema otimačine na ovom svetu
 zbog koje bi čovek smeo izgubiti unutrašnji mir.
 Ja znam da nema takvog Boga koji zahteva
 ili očekuje ubijanja njemu u čast.

Ali šta da se radi?
 Ništa naročito.
 Sve nepravde će ionako nestati:
 ili s nama,
 što znači: neće ni nas biti,

ili bez nas, što znači:
živećemo s pravim znanjem,
da postoji jedan Bog ili nijedan;
Jednako kao i jedna ili nijedna sposobnost da se to shvati.

Jednako kao jedna ili nijedna sposobnost da se razume
da nikakvom Bogu nije interes da svi postanu muslimani,
kao što to neki sada žele nasiljem uspostaviti;
niti mu je interes da svi postanu hrišćani,
kako su neki to nasiljem uspostavljali.

Niti mu je interes da svi vršimo buddhističke rituale,
kako neki sada koriste moralno-filozofsku obezglavljenost
Evropljana i Amerikanaca.

Niti mu je interes da svi ponesemo “Krst Raspeća”,
kako očekuju robovi teorije Nasleđenog greha.

Ravnodušnost je jedina religija koja će preživeti.

84 Razmišljanje

Ovih dana sam mnogo puta čuo reči: „Nedužni ljudi“,
pa se pitam:

Da li je glup ili bezobrazan onaj koji tako nešto,
u kontekstu o kojem je reč, kaže?

Jer u demokratskom društvu su nedužni samo oni
koji se izjasne protiv gubitničke politike i – deca.

Ostali nisu.

Ostali su kao i prvi:

punopravni birači,

politički protivnici,

politički istomišljenici, itd.

U demokratskom društvu svako sme svoje mišljenje izraziti
i odabrati političare koje želi.

Ako su birači Politike uspeha spremni da među sobom dele zasluge,
moraju biti spremni i da dele gubitak,
ako njihovi predvodnici povedu Politiku poraza.

Politika poraza znači:

ili su politički neobrazovani birači odabrali nesposobne političare,
ili su se politički pasivni birači prepustili političarima Politike
poraza,

ili su politički neinformisani birači

još pre izbora izigrani od svoje birokratije,
tehnokratije i aristokratije.

Ako je opasno ili zabranjeno reći ono što se misli,

onda je vrsta uprave diktatorska;

i narod je sam kriv ako nije u stanju skloniti slabog diktatora,

ili ga čini jakim, služeći mu.

Prve žrtve Politike poraza su, dakle, protivnici takve politike,

ali birači političara Politike poraza nisu žrtve nego su – gubitnici.

Šta je Politika poraza jeste tema za drugu priliku,

ali atentat od 11. septembra nije rezultat Politike uspeha.

Demos uspostavlja demokratiju.

Demokratija, dakle, pretpostavlja zrele birače;
a ne naivne,
koji se varaju,
naprimer,
da najjačem niko ne sme uzvratiti.

85 Razmišljanje

Kratkovidni političari i diktatori zatvaraju,
 tuku i ubijaju pesnike,
 književnike i filozofe,
 samo zato što kažu ono što narod,
 nedefinisano ili u fragmentima,
 misli.

Ali, misao ju tu;
 kako u onom koji ju je oglasio,
 tako i u onima koji nisu znali kako,
 nisu mogli ili nisu smeli nju izreći.

Kad političari i diktatori ne čuju
 ili narod ne sme reći ono što misli,
 onda raste očajanje ili – napetost.
 I onda nastupaju ili opšta depresija ili – eksplozija besa;
 i dese se stvari kao ova od prošlog utorka.

Dakle, mislite dobro:
 nije to bilo nešto među narodima,
 nije to bilo nešto među religijama,
 nije to bilo nešto među tradicijama;
 to je bilo nešto među ljudima.

Jer ako smo jedno društvo kad su na sceni eksploatacija,
 intervencija,
 tehnologija,
 tržište,
 kultura i nekultura,
 film,
 Lifestyle,
 Coka-cola, ,...
 onda smo jedno društvo i kad su na sceni posledice i reakcije.

Kratkovidni političari i diktatori ne vide
 da danas postoji samo narod ove planete.

I ne vide da je tobožnja demokratija ustvari diktatura grupe (čak i ako se grupa zove – država), nad onima koji nemaju ni vodu.

Kratkovidni političari i diktatori ne vide situaciju sa stanovišta vanzemaljaca:
Bogati na Zemlji ulažu više u smrt nego u život.

86 Razmišljanje

Nije nikakav problem Afghanistan poravnati i – šta?
 Savremena politika će opet stvoriti kopije Thomasa Müntzera,
 Matije Gupca,
 Pancha Ville,
 Che Guevare,
 Bin Ladena, ...
 Dakle – samoproklamovane uspostavitelje pravde.

Ovde se ne radi o sukobi između onih koji ruše vlade malih država
 i onih koji ruše jedinstvene statue;
 niti o sukobu između onih koji imaju i onih koji nemaju ništa;
 niti o sukobu između onih koji trebaju i onih koji su sve odbacili;
 niti o sukobu između onih koji su srećni što žive
 i onih koji su srećni kad ginu “za stvar”.

Tu se radi o segmentu besa koji je rekao:
 „ako je Alexandar Veliki sve do Indije porušio,
 samo da bi se osvetio Persijancima,
 ako je Džingis Khan sve do Mađarske popalio,
 samo zato što nije imao šta da radi,
 ako je Napoleon potrošio desetine hiljada života,
 da bi prestao misliti o svojim anatomskim nedostacima,
 ako su Hrvati pobili stotine hiljada,
 samo zato što su varijacija iste vere,
 a Hitler milione,
 samo zato što je uobrazio da je on nešto izvanredno,
 ako su Amerikanci pobili milione,
 samo zato što su pogrešno procenili razvoj stvari
 i bilo ih je sramota da se povuku,
 ako je NATO bombardovao Srbiju
 samo da bi video da li će Rusija i Kina lanuti,
 dakle – sve ni za šta,
 šta je još nekoliko hiljada života da bi se ljudi opomenuli?:
 Ništa više ne ide preistorijskom ekonomijom
 i psihopatskom politikom“.
 A bes se pokaže tamo gde osećaj za pravdu sretne nepravdu.

Zar ne znate da ideja može,
kao talentovan lopov,
doći neprimetno,
tako da čovek pomisli da se ona u njemu rodila?

Zar niste pomislili da su Arapi samo izvršiooci stvari
koju je neka milijarda ljudi naručila?

Zar niste pomislili da je to trenutak istine?

Ništa više ne ide preistorijskom ekonomijom
i psihopatskom politikom.

87 Razmišljanje

(Dosadašnji) događaj godine je bio napad na moć,
koja je u celom svetu prisutna naukom, tehnologijom,
muzikom, sportom, ...
ali takođe i vojskom,
špijunima, tajnim agentima,
intrigantima, manipulatorima, ...
Dakle, protiv moći koja nije svugde dobrodošla;
Inače ne bi bilo “Događaja godine”.

Razumljivo:

pravim roditeljima nije svejedno šta im deca rade kad nisu u kući;
niti je pravom građaninu svejedno
kako je njegova država u inostranstvu aktivna,
čak i ako on sâm nije u opasnosti.

Niti je pravom domaćinu svejedno ko su mu gosti
i šta u njegovom domu ili dvorištu rade.

Mnogi Amerikanci se varaju
da su kao nepozvani podnošljivi i prijatni.

Ali da se atentat desio u nedelju
ili onog utorka 3-4 sata ranije,
potrudio bih se da razumem nešto.
I tražio bih neki moral u svemu;
ovako – vidim opet samo ljudsku bedu.

88 Razmišljanje

Ko je Osama bin Laden?

Vođa terorista.

On za sebe kaže da je oslobodilac Islama.

Šta zamerate Osama bin Ladenu?

Ubija, ruši, pali, ...

To čine i mnogi drugi.

Šta još zamerate Osama bin Ladenu?

Zabranio je muziku,

filmove,

golotinju,

škole i rad za žene,

srušio statuu Buddhe,

WTC, ...

Dobro.

I ja se pitam kakav je to čovek koji zabranjuje muziku mada,
priznaćete,

ima i toga što stvarno nije za slušanje;

koji zabranjuje filmove mada,

priznaćete,

ima mnogo toga što nije za gledanje;

koji zabranjuje slobodno (ne)odevanje mada,

priznaćete,

nije jednostavno lepu ženu poželeti bez ikakve šanse nju i imati;

koji je zabranio škole i rad za žene mada,

priznaćete,

mnoge naše nisu posebno srećne što rade i izvan kuće i u kući;

koji je srušio statue Buddhe mada,

priznajem,

ni meni se ne dopada što se naši lepe na buddhističke rituale

i bajke o reinkarnaciji;

koji je srušio WTC, ...?

Stop!

Da li je on to naredio ili mu je to neko naručio – još ne znamo,
ali Osama bin Laden nije prvenstveno,
ako je i malo,
humanista i filozof.

Ali,
priznaćete,
nisu prvenstveno humanisti ni filozofi
ni oni koji su se spustili na Koreju,
Vijetnam,
Chile,
Balkan, ...
ako su i malo.

89 Razmišljanje

Šta osećate prema Osama bin Ladenu?

Mržnju.

To i njegovi osećaju prema Clintonu, Blairu i Schröderu, ...

I šta još?

Mržnju.

Njegovima je to svejedno

kao što je i vama svejedno da njegovi mrze Busha,

Putina, Sharona, ...

90 Razmišljanje

Zar ne znate da pamet nema množinu,
nego postoji jedna ili – nijedna?
Ili ipak to znate.

Zar ne znate da ne postoje Bogovi,
nego Jedan jedini ili – nijedan?
Ili ipak to znate.

Zar ne znate da ne postoje kulture,
nego jedna jedina ili – nijedna?
Ili ipak to znate.

Ako sve to znate zar se niste zapitali:
Kakvi su to zakoni
koji zabranjuju krađu u okviru naroda zakonodavca,
a prećutkuju iskorišćavanje i pljačkanje malih i slabih država?

Koliko bola je preživljeno,
dok je američkim crncima izašlo iz svakodnevnog razmišljanja
da su poreklom iz Afrike?

Koliko bola je preživljeno,
dok neki hrišćani nisu zaboravili da su im preci nehrišćani bili?

Koliko bola je preživljeno,
dok neki muslimani nisu zaboravili da su im preci nemuslimani bili?

Zar se niste 11. 9. zapitali:
Da li je prevrat?
Vreme za diktaturu ljudskosti?!
Stižu li konačno Anđeli po Jovanovom Otkrovenju?

Koliko puta ćemo još kolektivno paliti sveće?
U čijem interesu su sve one pokvarene namere
koje nazivamo politikom?

Kako promeniti političko biće
dok ne povećamo obrazovne mogućnosti?
Kako povećati obrazovne mogućnosti
sa ovim načinom ekonomisanja?
Koja vrsta obrazovanosti može nešto popraviti,
kad već upravljaju visokoobrazovani?

Ko je u stanju s kim da razgovara?
Kad nisu u stanju ni svojim reči:
Dosta!
Zar još niste siti?!

Ili ste se ipak pitali?

91 Razmišljanje

Ekstrem je stanje,
 ili položaj,
 ponašanje
 i mišljenje,
 koje ima svoju suprotnost.

Krajnosti u *stanjima i položajima*,
 koja srećemo u svetu hemije, fizike i biologije,
 se isključuju,
 jer se radi o krajnostima stanja i položaja same stvari;
subjekt trpi krajnost:
 nešto je gas, a ne čvrstina,
 nešto je vrelo, a ne hladno,
 nešto je slatko, a ne gorko,
 nešto je zdravo, a ne bolesno,
 nešto je na ovom polu, a ne na onom, ...

Krajnosti u *ponašanjima*, koja srećemo kod ljudi,
 opstaju jedna pored druge
 i podnose se (ako nisu na osnovama krajnosti mišljenja),
 jer se radi o krajnostima **subjekata prema jednoj stvari:**
 neko je lenj, a neko vredan,
 neko je ljubazan, a neko grub,
 neko je oduševljen, a neko prezire, ...

Krajnosti u *mišljenjima* opstaju jedna pored druge,
 jer su krajnosti **subjekata prema jednoj ideji**,
 i, uglavnom – ne trpe se.
 Zašto?

Neruravnoteženo držanje je neznanje,
 ako čovek ne poznaje druga mišljenja.
 Neuravnoteženo držanje je sloboda,
 ako čovek ostala mišljenja poznaje,
 a prema njima ne stoji neprijateljski.

Neuravnoteženo držanje je fanatizam,
ako nosilac ekstremnog razmišljanja (mišljenja)
sve izvore i nosioce ostalih ideja i razmišljanja želi uništiti.

A fanatizam se pojavljuje tamo gde subjekt ne bira krajnost
(u mišljenju),
već krajnost zgrabi njega;
Tamo gde nosilac ekstremnog mišljenja nije imao priliku,
ili nije imao mogućnost,
ili nije imao sposobnost ostala mišljenja sresti,
razumeti i naučiti:
Neko je fanatik u nekoj ideji
i ubeđen je u ispravnost svog neuravnoteženog držanja,
iako od svih ideja i razmišljanja poznaje samo – svoje.

Śrī Śrīmad A. C. Bakhtivedanta Swami Prabupada je rekao lepo:
“Filozofija bez religije je prazna špekulacija,
a religija bez filozofije je fanatizam”.

92 Razmišljanje

Da je samo Geraldine pala u očaj
zato što je dragi u drugom gnezdu srećniji,
ja bih joj se ponudio kao utešitelj,
ili bih razmišljao o njoj.

Ovako – ja razmišljam o nama:

Ko koga voli i šta mi uopšte imenujemo kao – ljubav?
Dokle ćemo svoju sreću graditi na posedovanju osoba i stvari,
a ne na posedovanju pameti?

Kad ćemo shvatiti da je od nas voljen tek onaj ko je od nas
slobodan,

a da je od nas porobljen onaj od koga zahtevamo nešto
što, možda, ne može ni dati?

- Vernost, naprimer.

Kogod želi naštimovati ostale – nije naštimovao sebe.

Da je samo jedna lepa ušla u Show Business
samo zato što je bila žena ili ljubavnica Dietera Bohlena,
ja bih rekao:

Zašto da ne!

Ili bih razmišljao o njoj.

Ovako – ja razmišljam o nama:

Kako to da malo njih zna ko je Hegel, a skoro svi znaju ko je
Nadel?

Kako to da se mi više oduševljavamo dobrim sisama,
nego dobrim znanjem?

Da li svi imamo dobro znanje pa nam ono nije više interesanto,
ili ga malo ko od nas ima
pa smo sposobni jedino da se oduševljavamo sisama,
telima i stvarima?

Da je samo jedna lepa žena visoko kotirana u tzv. visokom društvu
iako ne zna ni koliko je 40% od 80,

ja bih rekao: Nije važno!

Ili bih razmišljao o njoj.

Ovako – ja razmišljam o nama:

Da li materijalno moćni kupuju lepotu
ili lepota porobljava materijalno moćne i plebs?

Umno moćne ne pominjem jer,
pretpostavljam,

oni dozvoljavaju sebi samo zasluženost
i daju sebe samo sa samopoštovanjem.

A iskreno rečeno:

čemu moć bez lepote i zašto da lepotu ne posmatramo kao moć?

A konačno: ne treba misliti da je znanje vrednije od lepote,
jer i lepota je dar od Boga kao što je to i sposobnost saznavanja.

Da samo jedna osoba ubacuje,
kriomice,
svoj kućni otpad u ulične kante,
ja bih rekao:

Beda!

Ili bih razmišljao o njoj.

Ovako – ja razmišljam o nama:

Koji smrad ne želimo zadržati u svom stanu,
a uvaljujemo ga drugima,
o njihovom trošku?

Ko sve svoj otpad,
kojih sve vrsta,
drugima podmeće?

93 Razmišljanje

U Raju nema više slobodnih mesta:
sve su zauzeli zečevi, srne i drugi biljojedi.

Ali nas ljude to ne treba da brine:
za ptice grabljivice,
zveri i samoproklamovane primate ulaz je i tako zabranjen.

94 Razmišljanje

Engleski genetičari tvrde da dete od majke nasleđuje pamet,
a od oca karakter.

Zar je važno od koga je pametno dete šta nasledilo?

Meni nije važno.

Jedino se pitam: kako oni te dve stvari odvajaju?

Šta je karakter bez sposobnosti za učenje i bez obrazovanja?

Kroz sposobnosti opažanja,

analiziranja,

sintetiziranja,

upoređivanja,

zaključivanja, ...

moguće je videti veličanstvenost uma jedne osobe,

kao kod njihovog Isaka Newtona,

koji je revolucionisao fiziku;

sa kojim čovek takodje može biti intrigant, lažov i lopov;

baš kao već imenovani,

koji je Leibniz-ove zasluge

u Diferenzijalnom (Infinitesimalnom) računu pripisao sebi.

I moguće je da Quasimodo bude vrlo osetljiv,

miroljubiv, pravedan, milostiv, ...

Šta je karakter bez pameti?

Šta je pamet bez karaktera?

Možda su engleski genetičari hteli reći

da dete od majke nasleđuje tzv. racionalne slojeve bića,

(što svakako znači i: sposobnosti planiranja, intrigiranja, ...),

a od oca tzv. emocionalne (kojima pripada sposobnost trpljenja,

saradnje i svi mogući afekti).

Šta su stvarno rekli,

a šta su “moje” novine od toga preuzele ili dogradile – ne znam,

ali znam da bi pre nekoliko stotina godina imali problema

zbog takvih izjava.

Zašto?

Prema njihovom stavu stoji da je Isus Hristos pametan od majke Marije, a da mu je karakter od oca. Prema indirektnim tvrdjenjima Evandelisti prosta Marija je bila dobra samo kao inkubator, da bi se od Izvanrednog izvanredno dete rodilo. Pa možda je Isus od svog oca stvarno nasledio karakter, a od majke pamet?

Misliš od Marije razboritost, a od Svetog Duha (ne pitaj sad – ko ili šta je to) milosrđe?
Recimo tako.

Ako je faktor razlike između milosrdnog Isusa i drugih milosrdnih ljudi – pamet, nasledena od majke, kako kažu Englezi, onda mu ni seme pokvarenog Iroda ne bi umanjilo vrline, jer onolika pamet znači neizbežno – pravednost i dobronamernost. A ako je stvarno za tako pametno i milostivo dete bio potreban drugi oploditelj, onda bi engleski genetičari završili – na lomači, kao Vanini (iščupanog jezika) i Đordano Bruno; jer oni tvrde da Sveti duh nije morao pohoditi Mariju, nego da je za takav karakter deteta bilo muškaraca i među Judejcima.

Ali, pošto Inkvizicije više nema (mada u Engleskoj nije nikad ni bila toliko jaka kao kod prebodobnih Španaca i Italijana), možda su tvrdnju o nasleđivanju pameti preko majke izrazili da bi se dodvorili feministkinjama.

Možda Englezi znaju i to od koga nasleđujemo pamet koje nema?

95 Razmišljanje

Kad se očekivanja izjalove – čovek se razočara.

Razočaran čovek izgubi poverenje
da će jednom biti onako kako on želi da bude
i prestane išta očekivati.

Čovek bez očekivanja ne može postati razočaran.

Ipak, ostaje pitanje:
Koliko puta neko mora biti razočaran,
da ne bi više očekovao?

96 Razmišljanje

Onaj ko nije sposoban da sa poštovanjem uđe u bilo koju crkvu nije vredan ni onoj crkvi u koju ulazi sa poštovanjem.

97 Razmišljanje

Postoje četiri grupe ljudi.

Razvojno i vrednosno to stoji ovako:

U prvoj grupi ljudi su oni koji ne znaju ništa ili znaju malo izvan onoga što pripada održavanju u životu i zadovoljavanju osnovnih telesnih potreba.

Ovoj grupi pripadaju oni koji nemaju ili nisu imali sposobnosti, prilika ili sredstava da uče i nauče.

U ovoj grupi je mnogo jedinki.

U drugoj grupi ljudi su oni koji znaju mnogo o materijalno-društvenom svetu,

Ovoj grupi pripadaju naučnici, specijalisti raznih vrsta, umetnici, stvarni i nabeđeni intelektualci, ...

U ovoj grupi je takođe mnogo jedinki.

U trećoj grupi ljudi su oni koji se pitaju o prirodi i smislu ljudskog bića;

o prirodi ljudskog telesnog i ljudskog netelesnog, o prostoru i vremenu, o početku i kraju, ...

Ovoj grupi pripadaju ezoteričari, filozofi, naučnici, specijalisti raznih vrsta, pisci, umetnici, sveštenici, ...

U ovoj grupi ima takođe mnogo jedinki.

Prevaranti, koji su se ubacili u treću grupu,

pripadaju ustvari grupi 2, po tome što nešto znaju,

ali i grupi 1 po tome što im je prva briga kako da zarade novac, da bi zadovoljili svoje materijalne prohteve

U četvrtoj grupi ljudi su oni koji znaju odgovore na pitanja kojima se bave ljudi treće grupe.

Ovoj grupi pripada toliko malo ljudskih jedinki da ja dosad nisam sreo nijednu.

Mislite li vi da sam ja malo ljudi sreo u životu?
Hiljade i hiljade sam upoznao kroz njihovo ponašanje,
hiljade njih sam slušao,
sa hiljadama njih sam razgovarao.

U sledećem izdanju ove sveske stampaću i Vaše ime u grupi 4,
ako možete barem ovo:
Definišite glupost!
Definišite mudrost!

98 Razmišljanje

Masa ne zna ni ko je ni šta je.
 Da sam u pravu pokazije svakodnevn život:
 Odnosi,
 potištenost,
 nezadovoljstvo sa onim što već ili još imaju,
 tumanjanja između religija i sekti,
 ponos na stvari kojih se čestit čovek stidi, ...

Ja pripadam masi, jer sam ljudsko biće,
 ali pošto ne dozvoljavam da me bilo ko obrađuje
 i kao “svog” posmatra,
 ja masi ne pripadam.

Koliko “duhovnjaci”,
 Mormoni, Jehovini svedoci, Buddhisti, “učitelji”, političari, ...
 poštuju one koje odnekud u “svoje” mogu prevesti?
 I čemu njima oni koje je lako odnekud u “svoje” prevesti?
 Ko sam ja onda,
 ako jedan, koji prevrtljivce ubeđuje, mene u „svoje“ prevesti može?

Dozvoljavam im da pričaju,
 ali kad njihovo iznošenje stavova postane ubeđivanje – ja odlazim:
 Oni hoće mene, ne pitajući se da li ja hoću njih.

Svako sme živeti u zabludi.
 Ja takođe.
 Oni ne moraju tako veliku odgovornost preuzeti
 da za mene odlučuju.
 Odnosno,
 dovoljno je da me obaveste o nečemu i – ostave u miru.

99 Razmišljanje

Mnogi se danas prse titulom filozofa.
 Nemam ništa protiv toga,
 mada ne mislim da je to nešto naročito biti danas filozof.

Stvar je zapetljao Pitagora:
 Bio je "sophos" (Mudrac).
 A iz skromnosti je zahtevao da ga imenuju "philosophos"
 (ljubitelj mudrosti).
 I pokazao se kao vidovnjak:
 šta bi bilo kad bi svaki današnji filozof uobrazio da je mudrac?

Stvari stoje ovako:
 Mudrac je bivši filozof,
 jer ima odgovore koje je tražio,
 a filozof još nije mudrac,
 jer odgovore tek traži.

Odnosno,
 mudrost nije više filosofija,
 jer mudrost jeste – smirenost,
 a filosofija još nije mudrost,
 jer filosofija jeste – grč;
 svejedno da li je u pitanju potraga
 ili oduševljenje pred ciljem.

Filozof razmišlja.
 Skup svih mišljenja je samo to: skup svih mišljenja.
 Poznavanje svih mišljenja i njihovih međusobnih razlika je samo
 to: znanje o njima.
 Najobuhvatnije mišljenje je samo to:
 velika sposobnost uviđanja.
 Najprihvatljivije mišljenje je samo to:
 najprihvatljiviji uvid u stanje stvari.
 Najistinitije mišljenje je samo to:
 najbolja primena logike.
 Mudrac ne misli više ništa.

Jer:

ili je sve saznao te nema više o čemu razmišljati,
ili zna na koja pitanja je nemoguće odgovoriti – te ne muči sebe.

Ipak,

svi oni koji ne razmišljaju,
nisu samim tim već – mudraci.
Prvo moraju biti filosofi.

100 Razmišljanje

Ili:

Zaista postoje četiri grupe ljudi, ali to ide ovako:

U drugoj grupi su oni koji malo znaju (o malo ili mnogo stvari),
u trećoj grupi su oni koji mnogo znaju (o malo ili mnogo stvari).

Suštinska razlika između ljudi druge i ljudi treće grupe
jeste u njihovim tendencijama ka gluposti ili mudrosti.

Jer:

prva grupa ljudi je grupa glupih,
u koju se lako može pasti iz druge grupe ljudi,
četvrta grupa ljudi je grupa mudrih,
u koju je moguće podići se iz treće grupe ljudi.

Šta je znanje a šta je neznanje *o jednoj stvari*
rekao je već Aristotel iz Stagire:
“Čovek zna jednu stvar kad o njoj može druge učiti”.

Šta je *opšte znanje* jeste za raspravu,
koja u ovom našem slučaju nije važna,
jer je sad važnije da definišemo glupost i mudrost.

Glupost je *ravnodušnost na osnovi tupog uma*,
nesposobnog išta izvan svoje ljuštore shvatiti;
ali netrpeljivost i mržnja,
svejedno preme kome ili čemu,
jeste ona takođe.

Mudrost je *ravnodušnost na osnovi oštrog uma*,
sposobnog da shvati red stvari;
ali strpljenje i prijateljstvo,
prema svemu i svačemu,
jeste ona takođe.

Možda Vama ovo moje razmišljenje nije potrebno,
a možda o ovim stvarima znate više nego ja.

Kao, naprimer, odgovore, na ova pitanja:
Da li smo mi u većini glupi ili pametni?
Da li je toliko mnogo gluposti na ovom svetu
zato što stare gluposti trpimo,
ili zato što neprekidno nove proizvodimo?

101 Razmišljanje

Postoje potrebe sa kojima se ljudsko biće rodi i potrebe koje ljudsko biće sebi nametne.

U suštini uzeto zadovoljavanje prvih održava čoveka u životu, a zadovoljavanje drugih ga opterećuje, ometa i, u najgorem slučaju, uništava.

Ljudi su više zauzeti zadovoljavanjem stečenih nego zadovoljavanjem urođenih potreba.

Šta čoveku nedostaje u zadovoljavanju urođenih potreba on – treba.
 Šta čoveku nedostaje u zadovoljavanju stečenih potreba on – želi.
 Kad se čoveku želja za nečim redovno obnavlja, on je zavisnik.
 Kad je čoveku želja za nečim neprekidna, nezasita, trajna, on je bolesnik.

Ali postoje nezasite želje koje čovek ne stekne, nego se s njima rodi:
 Nimfomanija i prijapizam, naprimer.

U životu stečene zavisnosti klasifikujemo mi kao bolesti; urođene zavisnosti klasifikujemo mi kao greške prirode.

Ali ako je nešto od prirode stvari greška, onda takva ocena stvari podrazumeva nameru, nekoga ili nečega, da se postigne nešto što nije greška. Jer, bez namere nema ni uspeha ni promašaja, nego: sve je jednakovredno.

Dakle, ako mi kažemo da je jedan idiot greška prirode, mi kažemo time da je priroda nesposobna da ima samo zdrave ljude.

Ako mi kažemo da je jedan idiot slučajnost, time kažemo da su i zdravi ljudi slučajnost.
 Da li je idiot slučajem neuspeh ili je namerom idiot?

Ko ima nameru ima – plan,
 Ko ima nameru i plan ima – cilj,
 Ko ima nameru, plan i cilj ima – misao pre akcije.
 Ako je ovaj Kosmos nameran,
 onda je po umu koji zna šta hoće, a šta neće u njemu,
 te prema tome ništa od rođenog,
 pre volje ljudi ili izvan volje ljudi određenog,
 nije za osudu od ljudi,
 jer jo po volji jednog ohohoooooj moćnijeg uma nego što je ljudski!

Da li idioti, mongoloidi, nimfomanija, prijapizam, ...
 dokazuju evolucionu karakter prirode,
 ili dokazuju Tvorca nesposobnog da stvara bez grešaka,
 ili dokazuju Tvorca koji je hteo da bude baš ovako kako jeste?

Može biti da su prirodi nimfomanija i prijapizam rezerve
 za nastavak vrste,
 u slučaju da se svi takozvani normalni odluče na seks-apstinenciju.

Bilo kako,
 urođene zavisnosti i bolesti su nastale bez volje zavisnika i
 bolesnika
 i zbog toga su ravnopravne sa “normalitetima”.
 Prema tome: niko od ljudi ne sme sebi dozvoliti da presuđuje
 šta je u prirodi pogodak, a šta je promašaj.

Ali, čemu ljudima ta sposobnost da upoređuju i procenjuju?
 Da bi bila korišćena!

Mi možemo sad misliti da je jedan nedostatak
 (od nas tako procenjen)
 jednakovredan kao i jedan uspeh (od nas tako procenjen),
 ali u interesu prirode nije da jedna manija bude zadovoljena
 na štetu jedne zdrave jedinke.
 I u interesu prirode nije jedan život začeti
 i pri tome jedan drugi uništiti.
 Nadam se ja!

Ali u interesu jednakog prava na život ne sme ni jedno živo biće
 ovde bitisati kao hrana nekom drugom biću.

Mislim ja!

Jer kakav je to račun:
jedno stvoriti da bi živelo,
a drugo stvoriti da bi prvom bilo postavljeno na trpezu?

A sve se to baš tako dešava;
na svim stupnjevima pameti,
jednako kao i na svim stupnjevima zverstva.

Zbog toga:

ili su postojali namera i plan – ali nije moglo ispasti bolje
nego što jeste,

ili

sve je slučajno i – ne može biti bolje nego što jeste,
ali milosti nema ni u nameri ni u slučajnosti:

Na ovoj planeti je oduvek najvažnije pitanje bilo:
ko ili šta će koga ili šta pojesti?

A bez bola to ne ide.

Tako je kako je,

te prema tome većina ima sva prava da presuđuje
i sve što je izvan telesnog i mentalnog većine,
da odbacuje.

Jer većina je po nameri i planu najbolje rešenje,
ili je po slučajnosti najjača od svih mogućnosti.

A ko nije u okvirima većine,

ili je neuspeh Tvorca,

ili je žrtva plana,

ili je gubitnik slučaja.

Ali – većina ne odbacuje samo greške,
nego ponekad i izvanredne kvalitete.

102 Razmišljanje

Muškarac koji nije bar jednu ženu seksualno zadovoljio,
nije obavio prvi zadatak od Prirode muškarcu dat.
A muškarac koji uopšte nije imao seksualne odnose sa ženom
nije kvalifikovan za bilokakvog vođu ljudima.

Jer:

kako seks-apstinenti smeju sebi dozvoliti
da utiču na život u kojem nisu?

Ko može osetiti tugu nezadovoljene žene,
onako kako ju ona sama oseća?
Ko može osetiti očaj muškarca
koji ni jednu ženu nije seksualno zadovoljio,
onako kako ga on sâm oseća?

Ako Vi meni budete rekli
da jedan “duhovno” visoko razvijeni seks-apstinent to može,
ja ću Vama reći
da on može samo naslutiti tugu seksualno nezadovoljene žene
i tugu muškarca koji nije ni jednu ženu seksualno zadovoljio.

Pošto je više onih koji seksualne odnose upražnjavaju,
nego onih koji se uzdržavaju,
to su ljudima korisniji oni koji o seksualnim odnosima
(najpre praktično)
nešto znaju,
od onih koji u seksualnim odnosima nemaju učešća.

Zaista, korisniji je onaj koji tužnu ženu može razveseliti,
od onoga koji njenu tugu samo oseća i razume.

Ako mislite da mladim,
sitim i zdravim,
ljudima,
pre nego što su postali roditelji,
ima nečeg važnijeg od seksualnih odnosa,
pitajte mladu,

situ i zdravu,
 seksualno nezadovoljenu ženu:
 Šta joj nedostaje u životu?
 Odnosno,
 pitajte mladog,
 sitog i zdravog čoveka,
 koji nije seksualno zadovoljio ni jednu ženu:
 Zašto je tih i nesiguran?

Ako mislite da seksualni život nema primaran uticaj
 na unutrašnji mir – varate se.
 Pitajte sebe u čemu ste Vi još,
 izvan dobrih seksualnih odnosa,
 srećni.
 I koliko ste stvarno još u nečem,
 izvan dobrih seksualnih odnosa,
 srećni?

Znam, znam!
 Sad ćete mi reći nešto o sveštenicima i asketama.
 "Meditiranjem" aktiviraju žlezde koje luče antiseks-endogene
 i – to je sve.
 Svako, ko želi, može sebe tako umiriti.
 Ali oni su grešniji nego mi:
 Pobegli su od života!

Ja ne kažem da religije nisu važne.
 Kažem samo da jedna ista religija bez seksualnih sloboda
 nije bolja nego sa njima!

Da je u volji prirode bilo nešto drugo,
 kad su u pitanju seksualni odnosi,
 zaustavila bi se na obliku razmnožavanja koji imaju Protozoe.

A možda i Protozoe doživljavaju orgazam.

103 Razmišljanje

Sa onim koji je otišao – ne računaj više;
jer onaj koji je otišao
sa novim je, srećno ili nesrećno, zabavljen;
a na staro,
kojeg si i ti deo,
kao rešenje (u prvom slučaju) ili utehu (u drugom),
više ni ne pomišlja.

Prema tome:
sa onim koji je otišao – ne računaj.

Onaj koji bi bio u stanju da se vrati – ne odlazi,
a taj koji je sposoban da se vrati – nigde nije od vrednosti.

A onaj koji je ostao,
nije otišao jer mu je s tobom – dobro.

Da li je ostao zato što od tebe bolje nema,
ili je ostao zato što zna da bolje neće imati,
jer bolje ni ne zaslužuje,
ostaje tebi na procenu.

Prema tome na tebi je i odluka da li ćeš ga zadržati,
ako se tvoja računica sreće negde sa njegovom;
ili ćeš ga oterati,
ako si hrabra da seпустиš u neizvesnost:
Da li će “pravi” ikada doći,
ili ćeš zauvek ostati sama?

104 Pesma

Buddhin „Točak života“,

Platonovo uverenje:

„Čovečja duša je na tri dela podeljena: mišljenje, volju i požudu“,

Aristotelovo učenje:

„Duh je besmrtn i ne propada s telom“,

hrišćansko verovanje:

„Oslobođenje je moguće samo Božjom voljom
u sjedinjenju sa čovekompostavšim Sinom Božjim“,

su jednako objašnjeni i dokazani kao i moje izjave:

„Ja sam vanbračni sin Mahatme Gandhija,
a Romy Schneider je zbog mene izvršila samoubistvo“.

Razlika između mojih izjava i prve četiri
je u tome što su moje 100 % moguće.

Tumarajte vi između nemogućnosti i mogućnosti
i verujte šta Vam je volja,
izvesnost je to
da je lepa i pametna Alexa ovih meseci neprekidno “u mojoj glavi”,
a ponekad u mojoj blizini;
i da zanosno lepa Elke-Maria Kurmann danas ima
– rođendansko slavlje.

Bellach, 19.1.2002.

105 Razmišljanje

Nemoj biti uobražen ako si pametan
pa zahvaljujući tome postao predvodnik;
jer pamet pripada našoj vrsti
i sasvim slučajno se tako moćno pokazala u tebi;
što je nama od koristi.

Nemoj biti uobražen ako si talentovan
pa zahvaljujući tome postao omiljen,
jer talenti pripadaju našoj vrsti
i sasvim slučajno su se tako moćno pokazali u tebi;
što je nama na zadovoljstvo.

Nemoj biti uobražen ako si lep
i zahvaljujući tome postao poželjan,
jer telesno ustrojstvo čoveka pripada našoj vrsti
i sasvim slučajno se,
prema našim ukusima,
tako moćno pokazalo u tebi;
što je nama na radost.

Postoje druge tri stvari na koje možeš biti ponosan.
Čak i uobražen – ako hoćeš,
jer su tvoj uspeh i pripadaju samo tebi.

Tvoja čistoća:
Ako si se izdigao iznad nivoa životinje
time što ne smrdiš
(usna duplja, pazuh, medjunožje, prsti na nogama, ...)
i time ako svoje gaće,
uvek – svakog momenta smeš skinuti i pokazati.

Tvoja sloboda:
Ako nisi pao ispod nivoa životinje
time da si zavistan od:
žderanja, pušenja, opijanja, ...

Tvoje samopoštovanje:

Ako nisi ostao na nivou majmuna da sa nekim detetom,
svojim bratom ili sestrom,
osobom tvog pola,
kozom,
ovcom, ...,
polno opštiš.

106 Razmišljanje

Ako birate kućnog lekara
bilo bi dobro da odaberete jednog koji ima lekarsko znanje,
ali pošto vi ne možete oceniti lekarsko znanje jednog lekara,
ostaje vam da se pouzdate u one koji su mu diplomu dali.

Šta od vas zavisi je sledeće:
ako odaberete mladog čoveka za kućnog lekara dobro je,
jer je verovatno da će on vas nadživeti;
odnosno,
upoznaće dobro vas i sve vaše bolesti i lepo vas otpratiti.
Međutim ako imate mladu, ili relativno mladu, i lepu ženu,
može se desiti da vaš porodični lekar postane suviše porodičan.

Ako birate starijeg čoveka za porodičnog lekara dobro je,
jer je moguće da on,
razmišljajući o svom životu,
poštuje i čuva život uopšte,
te prema tome pristupa svakom pacijentu sa punom brigom o
njemu.

Mada je takođe moguće da lekar kao star čovek kaže:
"Posle mene potop!".

Naravno,
vi možete reći da sva ova moja upozorenja nisu potrebna,
jer svi lekari su se zakleli na lekarski Kodex,
ali ako vi do sada niste čuli šta su sve neki zakleti lakari loše uradili,
neću ni ja sada da vas prepadam.

Na kraju, više je onih koji svoju zakletvu poštuju,
ali želim vam da ni jednog ne trebate!

Lekarima želim da budu srećni i bogati
sa sve manje i manje pacijenata!

Bellach, 23.1.2002.

107 Razmišljanje

Ne bojte se filozofa i ne klanjajte im se!

Svaki pravi filozof je ubeden u vrednost svoje filozofije,
što je dobro,
jer to znači da se on nije poveo za mišljenjem nekog drugog,
što opet nije dobro
jer još nema ni dva filozofa da o glavnim stvarima isto misle,
što je opet dobro,
jer su onda svi originalni,
što opet nije dobro,
jer su ljudi morali na mene čekati
da bi dobili odgovore na najvažnija pitanja.

Ako još niste čuli sva moja mišljenja – ne kolebajte se:
budite i Vi, u medjuvremenu, filozof.

I ne klanjajte se nijednom!

108 Razmišljanje

Najrazvijenije živo biće je – Humorist.
 Naravno, ako ima sve ostale osobine čoveka,
 a nikakve nečoveka.

To što mi mislimo da smo najpametnija živa bića jeste verovatno,
 ali nije sasvim sigurno;
 jer
 možda su još neke životinje pametne kao ljudi,
 ali to ne moraju ili ne mogu nama na naše načine pokazati,
 a mi nismo sposobni njihovu pamet uvideti ni sasvim shvatiti.

Međutim,
 vi vidite i sami da smo mi jedina živa bića koja se smeju.

I vi vidite da se nije teško smejeti smešnom;
 to dođe samo od sebe.
 I vi vidite da nije teško biti ozbiljan;
 danas je to skoro neizbežno.

Ali prevesti tragediju u humor mogu samo vrlo pametni
 i zdravi ljudi.
 Te prema tome:

Najrazvijenije živo biće je – Humorist.
 Naravno, ako ima sve ostale osobine čoveka,
 a nikakve nečoveka.

E sad, pitanja su tu:
 Šta je čovečno, a šta je nečovečno?

Ja ću raspravu skratiti ovako:
 Čovečno je brinuti za opšte dobro kao i za svoje.
 Životinjski je brinuti samo za sebe i svojtu (možda).
 Podživotinjski (zverski) je brinuti samo za sebe (možda)
 i – uništavati.

Nešto nadčovečno ne postoji,
jer iznad čovečnog je moguće ići naviše bezgranično,
jednako kao što je ispod zverstva moguće bezgranično ići naniže.

Najrazvijenije živo biće je – Humorist,
jer on tragediju razume toliko dobro da ju može ismevati.

Dragoljub: Ilijina sveska

ISBN 3-9522999-5-2